

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: **ICON a. s.**, IČO: 25067800
sídlem Lublaňská 1319/7, 120 00 Praha 2
zastoupená advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2021, č. j.: MD-9975/2021-160/4

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2021, č. j.: MD-9975/2021-160/4, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), změněno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 1. 2. 2021, č. j.: MHMP 130567/2021/Živ, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ust. § 125f odst. 1 ve spojení s ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), a to porušením ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, za což byla žalobkyni podle ust. § 125c odst. 5 písm. f) téhož zákona za použití ust. § 37 až 40 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „z.o.p.“), uložena pokuta ve výši 3000 Kč. Současně jí byla uložena povinnost uhradit Magistrátu hl. m. Prahy náhradu nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč podle ust. § 95 odst. 1 z.o.p. a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení. Žalobkyně se měla uvedeného přestupku dopustit tím, že dne 14. 6. 2020 v 14:21 hodin v Praze 4, na Jižní spojce, ve směru jízdy ke Krči k ulici Chodovská jako provozovatel motorového vozidla tovární značky Mercedes, registrační značky 7AA 9567, nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. V daném případě nezjištěný řidič nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou obecnou úpravou na pozemní komunikaci a v úseku, kde byla dovolena rychlost 80 km/h, jel rychlostí 109 km/h; při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši $\pm 3\%$ tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 105 km/h, což je o 25 km/h vyšší, než je v konkrétním místě dovoleno.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že napadené rozhodnutí je nezákonné co do změny místa spáchání přestupku. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí napadla neurčitost místa, což žalovaný uznal a tento údaj změnil. V rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541, a rozsudkem NSS ze dne 18. 4. 2019, č. j. 1 As 26/2019-26, nebyla žalobkyni poskytnuta možnost vyjádřit se k upřesnění předmětu řízení.
3. V řízení byla porušena zásada absorpce při ukládání trestu. Žalovaný totiž neposoudil, zda proti žalobkyni nemělo být vedeno společné řízení, a už vůbec nezohlednil v řízeních samostatně uložené tresty, které neabsorboval. Žalobkyně jmenovitě poukázala na řízení o přestupku spáchaném dne 11. 4. 2020, vedené u téhož prvostupňového orgánu pod sp. zn. S-MHMP 585484/2020/Drn, v němž jí byla uložena pokuta ve výši 2500 Kč za stejně kvalifikovaný přestupek dle zákona o silničním provozu.
4. Ve spisu je sice založen seznam míst stanovených Policií České republiky k měření obecní policíí, ale jsou v něm vymezeny jen konkrétní úseky komunikace Jižní spojky, v nichž lze měřit. Z ničeho se nepodává, že by se místo spáchání přestupku nacházelo právě mezi sloupy pouličního osvětlení, mezi nimiž byla obecní policie oprávněna měřit rychlost.
5. Řízení proti řidiči vozidla bylo zastaveno nezákonně, neboť prvostupňový orgán měl dostatek podkladů k tomu, aby si učinil úsudek, kdo spáchal přestupek a jaké budou relevantní důkazní prostředky. Prvostupňový orgán netrpěl důkazní nouzí, když existovaly vyjádření a svědecká výpověď provozovatele, kniha jízd a originál fotografie, z níž se dala přiblížit podoba řidiče.
6. V daném úseku komunikace je nejvyšší dovolená rychlost upravena jinak, než tvrdil prvostupňový orgán, což žalobkyně navrhla prokázat ohledáním místa a svědeckou výpovědí řidiče. Žalovaný porušil práva žalobkyně, když neprovedl tyto jí navržené důkazy. Neidentifikuje-li správní orgán konkrétní důkazní prostředky, z nichž se podává určitá skutečnost, jde ve smyslu rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 16. 9. 2009, sp. zn. 30 Cdo

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

3947/2007, o nepřípustné tzv. „*souhrnné zjištění*“. Z podkladů pro rozhodnutí se podává nejvýše to, že do radaru byl nastaven údaj o nejvyšší dovolené rychlosti 80 km/h, což nevylučuje, aby v realitě na silnici byla situace odlišná.

7. Žalobce nebyl v rozporu s ust. § 24b odst. 2 zákona o obecní policii informován, že byl v daném úseku umístěn automatický prostředek pořizující záznam. Seznam míst měření zveřejněný na webové stránce městské policie nedává informaci o zřízení automatických technických prostředků, nadto místa k měření rychlosti byla účinná až od 22. 2. 2021. V rozporu s rozsudkem NSS ze dne 12. 4. 2011, č. j. 1 As 33/2011-58, nebylo prokázáno, že by na webové stránce městské policie byla zobrazena mapa s úseky, kde jsou zřizovány automatické prostředky. Ze zbylých dvou webových stránek zmiňovaných žalovaným není zřejmý jejich obsah ke dni spáchání přestupku.
8. Řízení bylo zahájeno v rozporu s ust. § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu, poněvadž nebyly splněny podmínky v písm. a) ani b). Věc nebyla odložena a řízení o přestupku ani nebylo pravomocně zastaveno. Odkladný účinek odvolání se vztahuje k vykonatelnosti rozhodnutí, jenže usnesení o zastavení řízení se nijak nevykonává, proto je odkaz žalovaného na odkladný účinek irelevantní. Prvostupňový orgán neměl právo zahájit řízení proti žalobkyni.
9. Žalobkyně ani její právní zástupce nedali souhlas se zveřejněním svých osobních údajů na webu NSS nebo jinde na internetu z důvodu ochrany soukromí.
10. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas.
12. Pro vedení společného řízení nebyly splněny podmínky, nemohlo tak dojít k porušení zásady absorpce. Odkaz na správní řízení vedené pod sp. zn. S-MHMP 585484/2020/Drn je zavádějící, neboť v rozporu s rozsudkem NSS ze dne 23. 12. 2020, sp. zn. 3 As 173/2019, nebylo specifikováno, kdy došlo ke spáchání přestupků v těchto řízeních, v jakém procesním stadiu se tato řízení nacházejí a jaké sankce byly za přestupky uloženy.
13. Upřesněním místa spáchání přestupku nedošlo ke změně předmětu řízení, pouze byly doplněny GPS souřadnice. Tyto údaje se nacházely v podkladech tvořících součást spisové dokumentace, s níž se žalobkyně mohla seznámit při ústním jednání.
14. Po sdělení řidiče a zahájení řízení o přestupku řidiče se zvolený obecný zmocněnec dopouštěl obstrukčního jednání, které je žalovanému známe i z jiných správních řízení. Ve stavu důkazní nouze tudíž prvostupňový orgán zastavil řízení o přestupku, a to i s ohledem na rozsudek NSS ze dne 6. 10. 2020, č. j. 10 As 259/2020-27.
15. Ohledně nevypořádání námitky k ust. § 79a zákona o silničním provozu žalovaný odkázal na přechodí rozhodnutí Městského soudu v Praze, aniž by však uvedl konkrétní sp. zn. věci. Ze seznamu míst na webových stránkách městské policie je zřejmé, kde strážníci měří rychlost, přičemž předmětný seznam tvoří i součást spisové dokumentace. Bod č. 97 seznamu odpovídá místu přestupku doplněnému o GPS souřadnice.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

16. Žalobkyně nevysvětlila, kde měla být v místě spáchání přestupku osazena dopravní značka omezující nejvyšší povolenou rychlost na 100 km/h. Podle spisové dokumentace se v místě aplikovala obecná úprava provozu s 80 km/h.
17. K námitce porušení ust. § 24b odst. 2 zákona o obecní policii žalovaný odkázal na rozsudek NSS ze dne 16. 12. 2019, č. j. 9 As 280/2019-39, v němž se zveřejnění v novinách pokládá za vhodnou formu seznámení veřejnosti s instalováním měřících zařízení. Webové stránky Městské policie hlavního města Prahy se pravidelně aktualizují, momentálně jsou aktuální k datu 22. 2. 2021. K datu spáchání přestupku byla webová stránka aktuální. Další veřejně přístupné webové stránky mají datum uveřejnění před datem spáchání přestupku, ale nebyly vytištěny a zařazeny do spisového materiálu, poněvadž jsou obecnému zmocněnci známy z dalších správních řízení.
18. Žalovaný připustil jako oprávněnou námitku procesní vady spočívající v zahájení řízení v rozporu se zákonem, nicméně odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 5. 2021, č. j. 33 A 53/2019-86, v němž se vysvětluje, proč předmětná vada nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
19. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

20. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 14. 6. 2020 v 14:21 hodin v Praze 4, na Jižní spojnici, ve směru jízdy ke Krči k ulici Chodovská se mělo motorové vozidlo tovární značky Mercedes, registrační značky 7AA 9567, provozované žalobkyní pohybovat rychlostí 105 km/h, což je o 25 km/h vyšší rychlost, než je v konkrétním místě dovoleno. Tímto jednáním mělo dojít ke spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu.
21. Součástí spisového materiálu je též karta vozidla registrační značky 7AA 9567, ověřovací list Českého metrologického institutu č. 8012-OL-70552-19 ze dne 28. 11. 2019 na zařízení rychloměru CAM70000535, fotodokumentace z místa přestupku ze dne 14. 6. 2020 a seznam míst k měření rychlosti strážníky městské policie.
22. Na podkladě výzvy ze dne 27. 10. 2020, č. j. MHMP 1650636/2020/Živ, žalobkyně sdělila osobu řidiče Rudolfa Rudyšara. Na den 4. 1. 2021 bylo nařízeno ústní jednání, k němuž se nedostavil pan Rudolf Rudyšar ani jeho zmocněný zástupce Ing. Miloslav Jaroš, jak vyplývá z protokolu z téhož dne, č. j. MHMP 2580/2021/Živ.
23. Usnesením ze dne 4. 1. 2021, č. j. MHMP 2626/2021/Živ, prvostupňový orgán zastavil řízení ve věci přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu, neboť nebylo možno učinit rozhodnutí o zavinění obviněného z přestupku, jelikož spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému z přestupku prokázáno.
24. Prvostupňový orgán poté vyrozuměl žalobkyni o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla a nařídil ústní jednání na den 1. 2. 2021 pod č. j. MHMP 4729/2021/Živ. Zmocněný zástupce žalobkyně Ing. Miloslav Jaroš ani osoba jednající za žalobkyni se k jednání nedostavili, což je zjevné z protokolu ze dne 1. 2. 2021, č. j. MHMP 129985/2021/Živ.
25. Prvostupňový orgán vydal ve věci dne 1. 2. 2021 rozhodnutí (č. j. MHMP 130567/2021/Živ), kterým byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku podle ust. § 125f odst. 1 ve spojení s ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu, za což jí byla

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

uložena pokuta ve výši 3000 Kč. V odůvodnění prvostupňový orgán konstatoval objektivní odpovědnost provozovatele vozidla a věnoval se mj. též přítěžujícím okolnostem, když neshledal žádné okolnosti polehčující.

26. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně blanketní odvolání, které odůvodnila až dodatečně na základě výzvy ze dne 4. 3. 2021, č. j. MHMP 288820/2021/Šes.
27. Odvolání žalobkyně žalovaný zamítl napadeným rozhodnutím a potvrdil rozhodnutí prvostupňového orgánu, byla pouze provedena změna spočívající v upřesnění místa spáchání přestupku o GPS souřadnice. V odůvodnění žalovaný konstatoval, že prvostupňový orgán postupoval v souladu se zákonem, a opatřené důkazy označil za vhodné ke zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný rovněž věnoval pozornost výši správního trestu a postupu prvostupňového orgánu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

28. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
29. Soud ve věci rozhodl při jednání, neboť prováděl dokazování. K jednání konanému dne 20. 11. 2023 se žalobkyně nedostavila, žalovaný v průběhu jednání setrval na dosavadních závěrech a navrhl žalobu zamítnout. K provedenému dokazování se soud blíže vyjádří níže při vypořádání konkrétních žalobních námitek.
30. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
31. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h-1 a více nebo mimo obec o 30 km.h-1 a více.*
32. Podle ust. § 5 z.o.p. *přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*
33. Soud se nejprve zabýval tím, zda byly splněny podmínky pro zahájení a vedení správního řízení s žalobkyní coby provozovatelkou předmětného motorového vozidla, když přezkoumávané řízení bylo zahájeno dříve, než bylo pravomocně zastaveno řízení o přestupku řidiče. Řízení o přestupku řidiče bylo zastaveno usnesením, přitom dle ust. § 76 odst. 5 s.ř. nemá odvolání proti usnesení odkladný účinek, tudíž je předběžně vykonatelné. Usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče tak nabylo účinků doručením panu Rudolfovi Rudyšarovi a jeho obecnému zmocněnci, nikoliv až právní mocí. Souběžné vedení řízení o přestupku řidiče a přestupku provozovatele, jež by mohlo být problematické, lze proto konstatovat pouze v okamžicích, kdy po zahájení řízení o přestupku provozovatele nebylo usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče předběžně vykonatelné. Ze správního spisu vyplynulo, že usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče ze dne 4. 1. 2021 bylo doručeno panu Rudolfovi Rudyšarovi dne 5. 1. 2021 a jeho obecnému zmocněnci dne 10. 1. 2021. Vyrozumění o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla bylo doručeno žalobkyni

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

dne 4. 1. 2021, přitom právě až doručením vyrozumění bylo s žalobkyní zahájeno přestupkové řízení (§ 78 odst. 2 věta první z.o.p.). Soud sice shledal drobnou procesní vadu ve vedení přestupkového řízení s žalobkyní coby provozovatelkou v době, kdy nebylo vykonatelné usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče, ale i vzhledem ke zcela marginální době souběžného vedení obou řízení v ní neseznal vadu takového charakteru, aby zakládala nezákonnost rozhodnutí o věci samé.

34. Soud přisvědčil žalovanému ohledně splnění podmínek pro vedení řízení o přestupku provozovatele vozidla. Pan Rudolf Rudyšar se sice k dotazu prvostupňového orgánu identifikoval jako pravděpodobný řidič vozidla, dále však na prvostupňový orgán nereagoval a na základě předvolání k podání vysvětlení se bez omluvy nedostavil a omluva obecného zmocněnce Ing. Miloslava Jaroše nebyla akceptována, a to zcela opodstatněně. K zahájení řízení o přestupku konkrétního řidiče bylo třeba prokazatelnějšího vyjádření, jež však pan Rudolf Rudyšar zmařil nedostavením se k podání vysvětlení.

35. Fotografie, které jsou součástí spisového materiálu, soud pokládá za dostatečně průkazné. V rozsudku ze dne 6. 5. 2022, č. j.: 2 As 103/2020–19, se NSS vyjádřil k průkaznosti fotografie zaznamenané rychloměrem, když v právní větě uvedl: *„Má-li být fotografie měřeného vozidla pořízená měřicím zařízením použita jako stěžejní důkazní prostředek pro identifikaci vozidla, které překročilo nejvyšší povolenou rychlost, musí z ní být možno jednoznačně ztotožnit toto vozidlo, například znakem tovární značky a podstatnou částí registrační značky či specifickými detaily vozidla. Pouze tak lze dostát požadavkům § 3 správního řádu na zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.“* Z fotografií obsažených ve správním spisu je zjevná celá registrační značka vozidla, což umožňuje jeho zcela jednoznačnou identifikaci. V jaké lokalitě bylo fotografováno, vyplývá z údajů na fotografiích, vozidlo je zachyceno dostatečně a nic nenasvědčuje nemožnosti změřit vozidlu takto zachycenému jeho rychlost.

36. Žalobkyně poukazovala na pochybení spočívající v nepřípustné změně rozhodnutí vyvolané dodatečným začleněním údajů o GPS souřadnicích do výroku rozhodnutí, čímž mělo dojít k porušení jejích práv na seznámení se se spisem a vyjádření se k této otázce. Soud se s tímto argumentem neztotožňuje, neboť fotodokumentace z místa přestupku, tzn. prvotní důkazní prostředek zařazený hned na začátku spisového materiálu obsahuje tři snímky. Snímek z času 14:21 hodin dne 14. 6. 2020 z místa označeného jako *„Chodovská, směr Teplice, výjezd, pruh 1“* přímo obsahuje údaj o GPS souřadnicích, který byl použit v napadeném rozhodnutí. Předmětný údaj proto pro žalobkyni nepředstavuje žádnou novou skutečnost, na niž by žalobkyně nemohla dříve reagovat. Žalobkyně byla v rámci vyrozumění o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla a o nařízení ústního jednání ze dne 4. 1. 2021, č. j. MHMP 4729/2021/Živ, informována o svém právu vyjádřit se před závěrem ústního jednání k podkladům rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 s.ř. Pokud by se žalobkyně či její zmocněný zástupce dostavili k jednání, byli by s faktem GPS souřadnic seznámeni po zhlédnutí snímků ve fotodokumentaci. Vymezení polohy místa přestupku pomocí GPS souřadnic není změnou předmětu řízení, nýbrž toliko zařazením údaje opomenutého v prvostupňovém rozhodnutí, který by byl žalobkyni znám, kdyby se dostavila k ústnímu jednání.

37. Na jednání dne 20. 11. 2023 soud provedl důkaz mapou sloupů veřejného osvětlení a podrobnějšími údaji k sloupům veřejného osvětlení číslo 402887 a 403012 zmiňovaným v bodu č. 97 Přílohy k č. j. KRPA-14684-1/ČJ-2020-0000DI ze dne 10. 1. 2020 *„Místa k měření rychlosti strážníky MP“*, údaje o obou sloupech jsou dostupné na internetové adrese

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

<https://zjisti.si/zarizeni>. Jelikož je umístění čísla sloupu údaj dostatečným způsobem identifikující, který lze snadno dohledat na internetu, ve spojení s údajem o GPS souřadnicích místa přestupku pak lze bez pochybností učinit závěr, že Městská policie hlavního města Prahy byla v inkriminovaném místě oprávněna měřit rychlost jedoucích vozidel v celém úseku. Lokalita měření je nadto v Příloze označena jako „*Praha 4, Jižní spojka – Krč, Chodovská, směr Teplice*“ a na snímku ve fotodokumentaci se vyskytuje údaj „*Chodovská, směr Teplice, výjezd, pruh 1*“. Neexistuje tak žádný důvod, proč by místo bylo vyloučeno z měření ze strany obecní policie.

38. Samotné nevedení společného řízení nepředstavuje vadu, pro niž by mělo být napadené rozhodnutí zrušeno. Podstatným se naopak jeví, zda nebyla porušena zásada absorpce, k čemuž v uvedeném případě nedošlo. Zásada absorpce přitom platí jen pro řízení, která byla vedena společně nebo společně vedena nebyla, ač pro společné řízení byly splněny zákonné podmínky. Dle ust. § 88 odst. 3 z.o.p. se ve společném řízení neprojedná přestupek, který byl spáchán po zahájení řízení o jiném přestupku. Přestupek provozovatele vozidla dle ust. § 125f zákona o silničním provozu je nicméně specifický, jelikož řízení o něm je subsidiární k řízení o přestupku řidiče vozidla a bývá zahájeno až poté, co je zjevná nemožnost nadále vést řízení o přestupku řidiče. Dokud není řízení o přestupku řidiče skončeno, nelze vědět, zda bude řízení o přestupku provozovatele vozidla vedeno; řízení o přestupku provozovatele vozidla nelze vést společně s jiným řízením o přestupku provozovatele vozidla, v němž bylo vydáno konečné rozhodnutí dříve, než mohlo být dané řízení o přestupku provozovatele vůbec zahájeno, jelikož je v uvedeném případě fakticky nemožné společné řízení vést. Je-li fakticky nemožné vést společné řízení, nelze vykládat ust. § 88 z.o.p. tak, že i v takovém případě jsou splněny podmínky pro vedení společného řízení. Pokud však nejsou splněny podmínky pro vedení společného řízení, neuplatní se pro daná řízení ani zásada absorpce. V souladu s uvedeným žalovaný postupoval, když na s. 7 a 8 napadeného rozhodnutí dostatečně vysvětlil, proč jednotlivá řízení nebylo možné vést společně s řízením o nyní projednávaném přestupku. V souvisejícím řízení vedeném pod S-MHMP 585484/2020/Drn byla uložena pokuta ve výši 2500 Kč. Přitom pokuta uložená v souběžném řízení ve výši 2500 Kč ani s pokutou uloženou v tomto řízení ve výši 3000 Kč a náhradou nákladů řízení v celkové výši 2000 Kč (po 1000 Kč za každé řízení) nepřevyšuje horní hranici zákonného rozpětí zvýšenou dle ust. § 41 odst. 2 z.o.p. V nyní projednávaném případě by tudíž musel součet obou sankcí přesahovat výši 7500 Kč, aby se dalo hovořit o porušení zásady absorpce. Nadto je třeba zdůraznit, že v nyní projednávané věci byla uložena sankce blízko samotné spodní hranice zákonného rozpětí. Nebylo proto možné přisvědčit žalobní argumentaci. Jelikož soud vzal za své tvrzení žalobkyně o uložení pokuty ve výši 2 500 Kč v jiné věci, neprováděl dokazování příloženým příkazem o uložení pokuty.

39. Co se týče tvrzení o změně úpravy nejvyšší povolené rychlosti v místě přestupku, lze přisvědčit žalovanému, že důkazní břemeno v tomto směru leželo na straně žalobkyně, která však ničím neprokázala, že by se na předmětné místo nevztahovalo obecné pravidlo o 80 km/h, a nesdělila, kde by se měla nacházet dopravní značka povolující rychlost 100 km/h. Ve věci přitom byla rychlost měřena úsekovým rychloměrem; jak vyplývá z fotodokumentace, vzdálenost, kterou žalobkyně ujela od jednoho měřícího bodu k druhému činila více než 3,5 km, za daných okolností nebylo možno po žalovaném požadovat, aby dokazoval negativní skutečnost, tj. neexistenci dopravní značky v celém měřeném úseku. Bylo na žalobkyni, aby uvedla, kde konkrétně měla dopravní značka stát, což neuvedla ani v žalobě a neunesla tak břemeno tvrzení.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

40. Veřejnost byla informována o zřízení stálého automatizovaného systému k měření použitého v projednávaném případě. Případné pochybnosti vznesené v žalobě byly rozptýleny na jednání, na němž soud provedl důkaz Ročenkou dopravy za rok 2019 a 2020, která je dostupná na internetových stránkách www.tsk-praha.cz, z ročenek vyplývá zřízení automatizovaného systému k měření úsekové rychlosti vozidel v lokalitě Jižní spojka – směr ke Krči. K zveřejnění informace o rychloměru se vyjádřil i NSS, který v právní větě k rozsudku ze dne 16. 12. 2019, č. j. 9 As 280/ 2019–39, vyslovil: „*Povinnost uveřejnění informace o zřízení stálého automatického technického systému k pořizování zvukových, obrazových nebo jiných záznamů z míst veřejně přístupných podle § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, je naplněna i uveřejněním informace v lokálním periodiku dostupném způsobem umožňujícím dálkový přístup.*“ Uvedení rychloměru v Ročence dopravy dostupné na internetu požadavky na zveřejnění nepochybně splňuje. Zřízení rychloměru v době spáchání přestupku tudíž zveřejněno bylo a případné pochybnosti vyjasnil soud vlastním dokazováním.
41. Soud shrnuje, že napadené rozhodnutí pokládá za přezkoumatelné a věcně správné, jelikož se žalovaný zjevně dostatečně podrobně zabýval zákonností prvostupňového rozhodnutí. Fotografie vozu a údaje o provedeném měření s ověřovacím listem rychloměru, kartou vozidla a seznamem míst k měření rychlosti strážníky městské policie tvoří při hodnocení zvláště i v souhrnu důkazy relevantní a přesvědčivé, které plně postačují k uznání viny, a to tím spíše u běžně se vyskytujícího a méně závažného přestupku, jímž bezpochyby je překročení povolené rychlosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 14. 5. 2015, č. j.: 7 As 83/2015–56, a ze dne 19. 8. 2016, č. j.: 6 As 144/2016–36). Ze správního spisu rovněž vyplývá, že měření proběhlo bez potíží a jeho výsledky jsou zřetelné a jednoznačné.
42. Návrh žalobkyně na anonymizaci rozhodnutí pak soud nepovažuje za žalobní námitku, neboť daný návrh se nijak netýká napadeného rozhodnutí či řízení, které jeho vydání předcházelo, a tedy ani předmětu tohoto řízení. Soud má za to, že tento návrh, resp. nesouhlas, je určen NSS a soud se k němu proto nebude vyjadřovat.
43. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
44. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. listopadu 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.